

HOTĂRÂRE nr. 557 din 6 iunie 2007 privind completarea măsurilor destinate să promoveze îmbunătățirea securității și sănătății la locul de muncă pentru salariații încadrați în baza unui contract individual de muncă pe durată determinată și pentru salariații temporari încadrați la agenți de muncă temporară

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 51 alin. (1) lit. b) din Legea securității și sănătății în muncă nr. **319/2006**,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1 (1) Prezenta hotărâre are ca scop asigurarea protecției în domeniul securității și sănătății la locul de muncă pentru următoarele categorii de salariați:

- a) salariații încadrați în baza unui contract individual de muncă pe durată determinată, conform legii;
- b) salariații temporari încadrați la agenți de muncă temporară, conform legii.

(2) Angajatorul, astfel cum este definit conform Legii securității și sănătății în muncă nr. **319/2006**, are obligația să asigure salariaților prevăzuți la alin. (1) aceleași condiții de muncă în domeniul securității și sănătății la locul de muncă, în special cu privire la accesul la echipamentele individuale de protecție, de care beneficiază și ceilalți salariați.

(3) Obligațiile prevăzute la alin. (2) le are și utilizatorul, astfel cum este definit conform Legii nr. **53/2003** - Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția situației în care, prin contractul de punere la dispoziție, dotarea cu echipamente individuale de protecție este în sarcina agentului de muncă temporară.

(4) Prevederile Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006 și ale actelor normative elaborate în aplicarea acesteia se aplică și salariaților prevăzuți la art. 1 alin. (1).

Art. 2 Anterior începerii unei activități, angajatorul, respectiv utilizatorul are obligația de a informa salariații prevăzuți la art. 1 asupra:

- a) calificărilor profesionale, aptitudinilor personale sau serviciilor medicale profilactice pe care activitatea respectivă le presupune, potrivit Legii securității și sănătății în muncă nr. **319/2006**;
- b) riscurilor majore specifice locului de muncă, potrivit Legii securității și sănătății în muncă nr. **319/2006**.

Art. 3 Angajatorul, respectiv utilizatorul este obligat să asigure fondurile și condițiile efectuării tuturor serviciilor medicale profilactice necesare pentru supravegherea sănătății salariaților, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 355/2007 privind supravegherea sănătății lucrătorilor și ale prevederilor art. 7 alin. (6) din Legea sănătății și securității în muncă nr. 319/2006.

Art. 4 (1) Angajatorul trebuie să asigure condițiile ca fiecare salariat să primească o instruire suficientă și adecvată în domeniul securității și sănătății în muncă, în special sub formă de informații și instrucțiuni de lucru specifice locului de muncă și postului său, în următoarele situații:

- a) la angajare;
- b) la schimbarea locului de muncă;
- c) la introducerea unui nou echipament de muncă sau a unor modificări ale echipamentului existent;
- d) la introducerea oricărei noi tehnologii sau proceduri de lucru;
- e) la executarea unor lucrări speciale.

(2) Instruirea prevăzută la alin. (1) trebuie să fie:

- a) adaptată evoluției riscurilor sau apariției unor noi riscuri;
- b) periodică și ori de câte ori este necesară.



(3)Angajatorul se va asigura că salariații din întreprinderi și/sau unități din exterior, precum și alți participanți la procesul de muncă, definiți conform Legii securității și sănătății în muncă nr. **319/2006**, care desfășoară activități în întreprinderea și/sau unitatea proprie, au primit instrucțiuni adecvate referitoare la riscurile legate de securitate și sănătate în muncă pe durata desfășurării activităților.

Art. 5 (1)Angajatorul, respectiv utilizatorul are obligația de a informa persoanele cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă și/sau serviciile externe, definite conform Legii securității și sănătății în muncă nr. **319/2006**, cu privire la angajarea/utilizarea în cadrul întreprinderii/unității a unor salariați dintre cei prevăzuți la art. 1 alin. (1).

(2)Informarea prevăzută la alin. (1) trebuie să facă posibilă desfășurarea, în mod corespunzător, a activității de protecție și prevenire în domeniul securității și sănătății în muncă din întreprindere/unitate.

Art. 6 Agentul de muncă temporară pune la dispoziția utilizatorului un salariat temporar, în baza unui contract de punere la dispoziție, încheiat în formă scrisă, potrivit Legii nr. **53/2003 - Codul muncii**, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7 (1)Utilizatorul are obligația de a informa agentul de muncă temporară asupra caracteristicilor specifice postului, în special privind calificarea necesară și condițiile concrete de muncă.

(2)Agentul de muncă temporară încheie cu salariatul un contract de muncă temporară, în formă scrisă, care trebuie să cuprindă elementele prevăzute de legislația în vigoare.

Art. 8 Pe parcursul misiunii, utilizatorul răspunde pentru asigurarea securității, sănătății și igienei în muncă a salariatului temporar.

Prezenta hotărâre transpune Directiva 91/383/CEE de completare a măsurilor destinate să promoveze îmbunătățirea securității și sănătății la locul de muncă în cazul lucrătorilor care au un raport de muncă pe durată determinată sau un raport de muncă temporară, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 206/1991.

Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 407 din data de 18 iunie 2007

